

tillämpande av kristidsförfattningarna. Därjämte anmodades överståthållarämbetet och magistraterna att i vad på dem ankomme övervaka, att tillfredsställande åtgärder i förevarande hänseende bleve vidtagna ävensom att till civildepartementet inkomma med anmälan rörande de åtgärder, som kommit till stånd.«

Da disse Foranstaltninger som anført ikke var tilstrækkelige, foreslog Justitsministeren i det nævnte Statsraad, at der ydedes en Bevilling af Statskassen til at forøge Kriminalpolitiet med særligt Henblik paa hele Krisetidens Lovgivning. Der tænkes i saa Henseende for det første oprettet et særligt Statskontor som Centralorgan for dette Arbejde med en Chef (å 12,000 Kr. aarlig), 3 Sekretærer (å 6,000 Kr. aarlig) og Skrivere m. v. (anslaaet til 10,000 Kr. aarlig). Men dernæst tænktes der ansat et forøget Politipersonale Landet over. I saa Henseende oplyste Civilministeren i Statsraadet følgende:

»Det ifrågasatte statsingripanedet till ökning av kriminalpolisens arbetskrafter synes böra ske i form av dels anvisande av medel till vissa större städer för upprättande inom polisens därvarande kriminalavdelning av särskild prisockerpolis och dels inrättande för länen eller annorledes bestämda delar av landet av detektiver med uppgift att såväl å landet som inom de städer, vilka icke hava särskild personal anställd för sådant ändamål, efterspana och utreda brott mot prisockerlagen och övriga kristidsförfattningar.

För beräkning av de bidrag av statsmedel, som därvid kunde ifrågakomma för de större städerna, har jag i skrivelse till polismästarna i Stockholm, Göteborg, Malmö, Norrköping, Hälsingborg, Gävle, Eskilstuna, Karlskrona och Uppsala samt borgmästarna i Örebro, Jönköping, Linköping och Västerås infordrat utlåtanden, huruvida sådan prisockeravdelning, som ovan nämnts, borde för staden inrättas, eller om efterspaningen och utredningen av brott mot prisockerlagen och maximiprislagen samt av förseelser mot övriga kristidsförfattningar borde främst anförtros åt den organisation, som ifrågasattes för länen eller annorledes bestämda delar av landet. Vederbörande skulle, därest de ansåge särskild prisockerpolisavdelning böra för staden inrättas, tillika uppgiva, huru stor personal, som kunde erfordras för ifrågavarande uppgift, och, ifall avlöning helt eller delvis borde utgå av statsmedel, dess belopp, för varje avdelningen tillhörande person, ävensom inkomma med de förslag, vartill den ifrågasatta anordningen eljest kunde föranleda.

De tillfrågade hava tillstyrkt inrättande av särskilda prisockerpolisavdelningar på bekostnad helt eller delvis av statsmedel. Den personal, som skulle erfordras, har upptagits sammanlagt till minst 43 man och den sammanlagda årliga kostnaden till omkring 175,000 kronor. — — — —

De detektiver, som för motsvarande ändamål skulle anställas för länen eller annorledes bestämda delar av landet, torde böra anslutas till länens polisorganisation och ställas närmast under landsfogden. Deras befogenhet skulle dock omfatta bedrivande av erforderlig kriminalpolisverksamhet rörande brott mot prisockerlagen samt den övriga kristidslagstiftningen jämväl i de städer, som ej tillhöra landsfogdens tjänstgöringsområde, därest dessa städer ej hava egen prisockerpolisavdelning. Någon utvidgning av landsfogdens befogenheter såsom polisman jämväl till dessa städer torde ej vara erforderlig. Med hänsyn till den arbetsbörda, som redan åvilar honom, torde hans medverkan vid den nu ifrågasatta anordningen få begränsas till att mottaga och fördela det material för undersökningar, som kan komma honom tillhanda, att ordna och kontrollera prisockerdetektivens verksamhet och att lämna den ifrågasatta centrale organisationen det biträde denna kan behöva.«

Udgifterne ved hele Foranstaltningen ansloges ganske kalkulatorisk til 253,000 Kr. aarlig, hvorefter der for den Del af Aaret 1919, der vilde hengaa, til en ordentlig Rigsdag kunde bevilge de fornødne Midler, af den da siddende overordentlige Rigsdag søgtes bevilget 150,000 Kr.